

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 24 februarie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
5.	— Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 2 iulie 2003.....			
	2	Decizia nr. 5 din 13 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 545/2001 pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	11–13	
	2–10	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
		172.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1.349/2002 privind colectarea, transportul, distribuirea și protecția, pe teritoriul României, a corespondenței clasificate.....	13
53.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 2 iulie 2003.....	174.	— Hotărâre pentru aprobarea componenței reprezentanților părții române și organizarea activității acestora în Comisia mixtă româno-bulgară pentru realizarea obiectivului „Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat—Vidin“	14–16
			★	
	11		Rectificări.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 2 iulie 2003****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția*) dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 2 iulie 2003.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 18 februarie 2004.
Nr. 5.

*) A se vedea și Decretul nr. 821/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 12 decembrie 2003.

CONVENȚIE**între România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

România și Regatul Maroc, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit prevederile următoare:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital percepute în contul fiecăruia dintre statele contractante, al colectivităților lor locale ori al unităților lor administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele percepute pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente ale venitului ori ale capitalului, inclusiv impozitele pe câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele pe creșterea valorii acestor bunuri.

3. Impozitele existente cărora li se aplică prezenta convenție sunt:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe veniturile obținute de nerezidenți și provenind din România;

(denumite în continuare *impozit român*);

b) în cazul Regatului Maroc:

- (i) impozitul pe societăți;
 - (ii) impozitul general pe venit;
 - (iii) taxa pe veniturile din acțiuni, din părți sociale și din venituri asimilate acestora;
 - (iv) taxa pe profiturile imobiliare;
 - (v) taxa pe veniturile din plasamente cu venit fix;
 - (vi) taxa pe profiturile din cesiunea acțiunilor și a părților sociale;
 - (vii) participarea la solidaritatea națională;
- (denumite în continuare *impozit marocan*).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, impozitelor de natură identică sau similară care vor fi stabilite după data semnării acestei convenții și care se vor adăuga sau care vor înlocui impozitele actuale la care se face referire în paragraful 3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă, după cum cere contextul, România sau Regatul Maroc;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării sale teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional, drepturile suverane, inclusiv jurisdicția;

c) termenul *Maroc* înseamnă Regatul Maroc și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Regatului Maroc și zonele adiacente apelor teritoriale ale Marocului, inclusiv marea teritorială și dincolo de aceasta, zona economică exclusivă și zonele asupra cărora, în conformitate cu legislația națională și cu dreptul internațional, Regatul Maroc își exercită jurisdicția sau drepturile sale suverane cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale ale fundului mărilor, ale subsolului acestora și ale apelor adiacente (platou continental);

d) termenul *impozit* înseamnă impozit român sau impozit marocan, după cum cere contextul;

e) termenul *persoană* cuprinde o persoană fizică, o societate și orice alte asocieri de persoane, legal constituite în fiecare dintre statele contractante;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuiilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuiilalt stat contractant;

h) termenul *național* înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia României sau naționalitatea Marocului;

(ii) orice persoană juridică, asocieri de persoane sau orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

i) expresia *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, o aeronavă sau un vehicul rutier exploatat de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care un astfel de transport este efectuat între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României: ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Regatului Maroc: ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. Pentru aplicarea prevederilor convenției la un moment dat de către un stat contractant, orice termen sau expresie care nu este definită are, în afara cazului în care contextul cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl atribuie în acel moment legislația acestui stat cu privire la impozitele la care se aplică prezenta convenție, sensul atribuit termenului sau expresiei de către legislația fiscală a acestui stat, prevalând față de sensul care i se atribuie de către celelalte ramuri ale dreptului acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară și se aplică atât acestui stat, cât și tuturor colectivităților sale locale ori unităților sale administrativ-teritoriale. Totuși această expresie nu include o persoană care nu este supusă impozitării în acest stat decât pentru venituri din surse situate în acest stat sau pentru capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este un rezident al ambelor state contractante, situația sa se soluționează în modul următor:

a) această persoană este considerată a fi un rezident numai al statului în care dispune de o locuință permanentă; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea este considerată a fi un rezident al statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă în nici unul dintre state, ea este considerată a fi un rezident al statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, ea este considerată a fi un rezident al statului al cărui național este;

d) dacă această persoană are naționalitatea ambelor state sau nu are naționalitatea nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este un rezident al ambelor state contractante, ea va fi considerată a fi un rezident al statului în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri, prin intermediul căruia o întreprindere își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un magazin;
- f) un atelier; și
- g) o mină, un puț petrolier ori de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau de montaj nu constituie un sediu permanent decât dacă durata acestuia depășește 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, se consideră că nu există sediu permanent dacă:

a) se folosesc instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) produsele sau mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) produsele sau mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) eșantioanele de mărfuri aparținând unei întreprinderi, folosite numai pentru a fi expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții temporare ori ocazionale, sunt vândute de această întreprindere în cursul sau la închiderea târgului ori a expoziției menționate;

e) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori în scopul colectării de informații pentru întreprindere;

f) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) un loc fix de afaceri este folosit numai pentru exercitarea cumulată a activităților menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această cumulare, să păstreze un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană, alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 7, acționează în contul unei întreprinderi și dispune într-un stat contractant de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițându-i să încheie contracte în numele întreprinderii, această întreprindere este considerată ca având un sediu permanent în acel stat pentru toate activitățile pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, cu condiția ca activitățile acelei persoane să nu fie limitate la cele care sunt menționate la paragraful 4, care, dacă ar fi exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar permite considerarea acelui loc fix de afaceri drept un sediu permanent potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant este considerată ca având un sediu permanent în celălalt stat contractant, cu excepția reasigurărilor, dacă întreprinderea încasează prime de asigurare pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu este considerată ca având un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu

statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul obișnuit al activității lor.

8. Faptul că o societate care este un rezident al unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este un rezident al celui alt stat contractant ori care își exercită activitatea sa de afaceri (prin intermediul unui sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din exploatarea agricole sau forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul pe care i-l atribuie dreptul statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, echipamentul și inventarul viu al exploatărilor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile ori fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele și vehiculele rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor ce provin din exploatarea directă, din închirierea sau din arendarea, precum și din orice altă formă de exploatare a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi, precum și veniturilor obținute din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

5. Prevederile acestui articol se aplică, de asemenea, acțiunilor și părților sociale, în cazul societăților de persoane, care reprezintă proprietăți imobiliare sau venituri provenind din utilizarea ori din dreptul de utilizare a proprietăților imobiliare care, conform legislației fiscale a statului contractant în care sunt situate proprietățile respective, sunt asimilate veniturilor din proprietăți imobiliare.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își exercită activitatea în acest mod, profiturile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sunt atribuite acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, atunci când o întreprindere a unui stat contractant își exercită activitatea în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă acesta ar fi constituit o întreprindere distinctă care să exercite activități identice ori similare, în condiții identice sau similare, și care să trateze cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acel sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, efectuate fie în statul în care este situat acel sediu permanent, fie în altă parte. Totuși nici o deducere nu va fi acordată pentru plățile care ar fi făcute de sediul permanent către sediul întreprinderii sau către una dintre sucursalele sale, în special sub formă de onorarii, comisioane, redevențe sau dobânzi plătite în legătură cu sumele avansate ori împrumutate sediului permanent. În cazul societăților bancare, prevederile menționate mai sus referitoare la dobânzi nu se aplică.

4. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. Atunci când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

6. Atunci când o societate care este un rezident al Marocului are un sediu permanent în România, profitul acelui sediu permanent poate fi impozitat în România, conform legislației sale interne, cu o cotă ce nu poate depăși 6,2% din profitul sediului permanent, înainte de aplicarea impozitului pe profit asupra profitului realizat de acel sediu permanent.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere nu sunt impozabile decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Profiturile la care se referă paragraful 1 nu includ profiturile obținute din exploatarea hotelieră sau dintr-o activitate de transport distinctă de exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor și a vehiculelor rutiere.

3. Dacă sediul conducerii efective al unei întreprinderi de navigație maritimă se află la bordul unei nave, acel sediu este considerat a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port de înregistrare, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

4. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la un organism internațional de exploatare.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant și când, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost

realizate de către una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi realizate de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Atunci când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelui stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și când profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi fost realizate de întreprinderea primului stat, dacă condițiile convenite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, celălalt stat contractant va proceda la ajustarea pe care el o consideră corespunzătoare a sumei impozitului perceput asupra acelor profituri. La efectuarea acestei ajustări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă și potrivit legislației acelui stat, dar dacă persoana care primește dividendele este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol indică veniturile provenind din acțiuni sau din alte drepturi, cu excepția creanțelor. El indică, în același timp, veniturile din participarea la profituri, precum și veniturile provenind din alte părți sociale, supuse aceluiași regim fiscal ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului al cărui rezident este societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă printr-o bază fixă situată acolo și când deținerea drepturilor generatoare de dividende este efectiv legată de acestea. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Atunci când o societate care este rezidentă a unui stat contractant obține profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit pe dividendele plătite de acea societate, cu excepția situației în care acele dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau în situația în care deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent ori de o bază fixă situate în celălalt stat, și nici nu poate percepe vreun impozit, cu titlu de impozit pe profiturile nedistribuite, asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau în întregime ori în parte din profituri sau venituri provenind din celălalt stat contractant.

6. Atunci când o societate care este rezidentă a României are un sediu permanent în Regatul Maroc, acesta poate fi supus unui impozit cu reținere la sursă în conformitate cu legislația fiscală marocană, dar acest impozit nu poate depăși 10% din suma profiturilor sediului permanent după aplicarea impozitului pe societăți aferent profiturilor sediului permanent.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar, dacă persoana care primește dobânzile este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile sunt scutite de impozit în statul contractant din care provin, în cazul în care sunt obținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de una dintre colectivitățile sale locale sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale, atunci când creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate sau finanțate direct de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi* folosit în acest articol indică veniturile din creanțe de orice natură, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul acestui articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dobânzilor, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant din care provin dobânzile fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă printr-o bază fixă situată acolo și când creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de acestea. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

6. Dobânzile sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci când debitorul este însuși acel stat, una dintre colectivitățile sale locale, una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale ori un rezident al acelu stat. Totuși, atunci când plătitorul dobânzilor, indiferent dacă este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța care generează obligația de plată a dobânzilor și care suportă aceste dobânzi, acestea sunt considerate ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Atunci când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În această situație partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat

contractant și ținând cont de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat. Însă impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol înseamnă remunerațiile plătite unui broker, unui agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate acestora de către legislația fiscală a statului contractant din care provin plățile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al comisioanelor, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant din care provin comisioanele fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă printr-o bază fixă situată acolo și când activitatea pentru care se plătesc comisioanele este efectiv legată de acestea. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Comisioanele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci când debitorul este însuși acel stat, una dintre colectivitățile sale locale, una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale ori un rezident al acelu stat. Totuși, atunci când plătitorul comisioanelor, indiferent dacă este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată obligația de plată a comisioanelor și care suportă comisioanele respective, acestea sunt considerate ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Atunci când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În această situație partea excedentară a comisioanelor este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant și ținând cont de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă persoana care primește redevențele este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă remunerațiile de orice natură plătite pentru folosirea sau concesionarea folosirii unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf, precum și filmelor și înregistrărilor

folosite pentru transmisiunile radiofonice și televizate, sau asupra transmisiunilor prin satelit, cablu, fibre optice ori tehnologii similare utilizate pentru transmisiunile destinate publicului, a unui brevet, mărci de fabrică sau de comerț, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret, precum și pentru folosirea ori concesionarea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific și pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific. De asemenea, sunt considerate redevențe plățile făcute pentru asistența tehnică, pentru activitatea de intermediere în scopul de a pune forța de muncă la dispoziția unei întreprinderi rezidente a celui alt stat contractant, precum și plățile făcute pentru elaborarea de studii.

Termenul *redevențe* include, de asemenea, câștigurile provenind din înstrăinarea acelor bunuri sau drepturi, în măsura în care ele sunt legate de producția, de productivitatea, de utilizarea sau de dispunerea de acele bunuri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al redevențelor, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant din care provin redevențele fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă printr-o bază fixă situată acolo și când dreptul sau bunul pentru care se plătesc redevențele este efectiv legat de acestea. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci când debitorul este însuși acel stat, una dintre colectivitățile sale locale, una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau un rezident al aceluia stat. Totuși, atunci când plătitorul redevențelor, indiferent dacă este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost încheiat contractul care generează obligația de plată a redevențelor și care suportă aceste redevențe, acestea sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Atunci când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de prestația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În această situație partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant și ținând cont de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștigurile de capital

1. Câștigurile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în art. 6 și care sunt situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în statul contractant în care sunt situate acele proprietăți imobiliare.

2. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt constituite în întregime ori în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent

pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietăților mobiliare care aparțin unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea aceluia sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aerianelor sau a vehiculelor rutiere exploatare în trafic internațional, precum și a proprietăților mobiliare necesare exploatarei acestor mijloace de transport nu sunt impozabile decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—4, nu sunt impozabile decât în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent nu sunt impozabile decât în acel stat, cu condiția ca acel rezident să nu dispună în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă pentru desfășurarea activităților sale. Dacă el dispune de o astfel de bază fixă, veniturile sunt impozabile în celălalt stat, dar numai în măsura în care acestea sunt atribuibile acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii libere* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente ale doctorilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, medicilor stomatologi și contabililor.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le obține pentru o activitate remunerată nu sunt impozabile decât în acel stat, cu condiția ca activitatea remunerată să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea remunerată este astfel exercitată, remunerațiile primite pentru această activitate remunerată sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate remunerată desfășurată în celălalt stat contractant nu sunt impozabile decât în primul stat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice interval de 12 luni, începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite de un rezident al unui stat

contractant pentru o activitate remunerată desfășurată la bordul unei nave, aeronave sau al unui vehicul rutier exploatat în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Tantieme

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte plăți similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din activitățile sale personale desfășurate în celălalt stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum este artistul de teatru, de cinema, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate acele activități.

2. Atunci când veniturile din activitățile pe care un artist de spectacol sau un sportiv le desfășoară personal și în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri sunt impozabile, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1 în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive, aprobat de guvernele celor două state contractante, și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozite în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile.

ARTICOLUL 19

Pensii, anuități și plăți similare

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca remunerată desfășurată în trecut nu sunt impozabile decât în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în conformitate cu legislația internă a unui stat contractant din fonduri publice nu sunt impozabile decât în acel stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o remunerație plătită în mod periodic la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade determinate, în virtutea prevederilor contractuale.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Salariile, indemnizațiile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de una dintre colectivitățile sale locale sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat, acelei colectivități locale ori acelei unități administrativ-teritoriale, nu sunt impozabile decât în acel stat.

b) Totuși aceste salarii, indemnizații și alte remunerații similare nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și dacă persoana fizică este rezidentă a acelu stat, și:

(i) are naționalitatea acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de un stat contractant, de una dintre colectivitățile sale locale sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale, fie direct, fie prin prelevări din fonduri constituite de acestea, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat, acelei colectivități locale sau acelei unități administrativ-teritoriale nu sunt impozabile decât în acel stat.

b) Totuși aceste pensii nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă a acelu stat și are naționalitatea acelu stat.

3. Prevederile art. 16, 17, 18 și 19 se aplică salariilor, indemnizațiilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor, plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate industrială sau comercială desfășurată de un stat contractant, de una dintre colectivitățile sale locale ori de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Un rezident al unui stat contractant care este prezent temporar în celălalt stat contractant ca student sau ca practicant care obține o calificare tehnică ori profesională nu este impozabil în celălalt stat contractant pentru sumele primite din străinătate pentru acoperirea cheltuielilor sale de întreținere, pentru studii sau pentru instruirea sa ori sub formă de bursă pentru continuarea studiilor, pentru o perioadă de 7 ani.

2. Remunerațiile plătite studentului sau practicantului, după caz, pentru serviciile prestate în celălalt stat contractant nu sunt impozabile în celălalt stat pentru o perioadă de 3 ani, cu condiția ca astfel de servicii să fie legate de studiile, de acoperirea cheltuielilor de întreținere sau de instruirea practică a acestuia.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. Remunerațiile primite pentru predare sau cercetare de o persoană fizică care este sau care a fost imediat înainte de a sosi într-un stat contractant rezidentă a celuilalt stat contractant și care locuiește temporar pentru o perioadă care nu depășește 2 ani în primul stat, în unicul scop de a preda sau de a desfășura activități de cercetare într-o universitate, instituție de învățământ superior ori altă instituție de învățământ recunoscută în mod oficial, nu sunt impozabile în primul stat, cu condiția ca remunerațiile să provină din surse situate în afara acelu stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului provenind din cercetare, în cazul în care acea cercetare nu este efectuată în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, nu sunt impozabile decât în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, atunci când beneficiarul unor astfel de venituri, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă printr-o bază fixă situată acolo și când dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de acestea. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul constituit din proprietăți imobiliare la care se face referire în art. 6, care sunt deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul constituit din proprietăți mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din proprietăți mobiliare care aparțin unei baze fixe de care un rezident al unui stat contractant dispune în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave sau vehicule rutiere exploatate în trafic internațional, precum și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea acelor mijloace de transport nu este impozabil decât în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acel stat.

ARTICOLUL 25

Metode de eliminare a dublei impunerii

Atunci când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozabile în celălalt stat contractant, primul stat acordă:

a) din impozitul pe care îl percepe asupra veniturilor aceluși rezident o deducere într-o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în celălalt stat;

b) din impozitul pe care îl percepe asupra capitalului aceluși rezident o deducere într-o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în celălalt stat.

Totuși această deducere nu poate să depășească, în nici unul dintre cele două cazuri, partea din impozitul pe venit sau din impozitul pe capital, calculată înainte ca deducerea să fie acordată, corespunzătoare, după caz, veniturilor sau capitalului impozabil în celălalt stat.

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații

legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât cea la care sunt ori ar putea fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Această prevedere se aplică, de asemenea, independent de prevederile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în celălalt stat în condiții mai puțin favorabile decât impunerea întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceeași activitate. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant deduceri personale, înlesniri sau reduceri în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale, pe care le acordă rezidenților săi.

3. În măsura în care prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12 și 13 nu sunt aplicabile, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acelei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost plătite unui rezident al primului stat.

În mod similar, datoriile unei întreprinderi ale unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acelei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este în întregime sau în parte, direct ori indirect, deținut sau controlat de unul ori mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant unei impozitări sau unei obligații legate de aceasta care să fie diferită ori mai împovărătoare decât cea la care sunt sau ar putea fi supuse celelalte întreprinderi similare ale primului stat.

5. Nici o prevedere a acestui articol nu poate fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice care nu sunt rezidente ale aceluși stat toate deducerile personale, înlesnirile sau reducerile care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

6. Prevederile prezentului articol se aplică, independent de prevederile art. 2, impozitelor de orice natură sau denumire.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Atunci când o persoană care este rezidentă a unui stat contractant consideră că datorită măsurilor luate de autoritățile competente ale unuia sau ale ambelor state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant a cărui rezidentă este ori, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, celei a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 4 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Înțelegerea realizată se aplică indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui, pe calea unei înțelegeri amiabile, să rezolve dificultățile sau să elimine dubiile rezultate ca urmare a interpretării ori a aplicării prezentei convenții. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acele autorități sau din reprezentanții lor, pentru a se ajunge la o înțelegere așa cum este indicat în paragrafele precedente.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții și ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă are ca scop prevenirea fraudei și a evaziunii fiscale în legătură cu acele impozite.

Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Acele persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Ele pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor putea în nici un caz să fie interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației sale și practicii sale administrative ori contrare celor ale celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu vor putea fi obținute pe baza legislației sale ori în cadrul practicii sale administrative normale sau pe baza celei a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Pentru România,
Mihai Nicolae Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea fie a regulilor generale ale dreptului internațional, fie a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care părțile își comunică îndeplinirea procedurilor legale interne necesare în fiecare țară pentru intrarea în vigoare a acesteia.

Prezenta convenție se aplică:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă pe venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

2. Începând cu prima lună ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare, prevederile Convenției dintre Guvernul Regatului Maroc și Guvernul Republicii Socialiste România pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit, semnată la București la 11 septembrie 1981, vor înceta să mai fie aplicabile.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante va putea să remită celuilalt stat contractant, pe cale diplomatică, o notă de denunțare scrisă în sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care prezenta convenție a intrat în vigoare. În cazul unei astfel de denunțări, prezenta convenție va înceta să mai fie aplicabilă:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă pe venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 2 iulie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, arabă și franceză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor prezentei convenții, textul în limba franceză va prevala.

Pentru Regatul Maroc,
Mohamed Benaissa,
ministrul afacerilor externe și al cooperării

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției
dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea
dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
semnată la București la 2 iulie 2003**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Maroc pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 2 iulie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 16 februarie 2004.
Nr. 53.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 5

din 13 ianuarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 545/2001
pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 15.892/2002, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 545/2001 pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Marin Soare și Didina Soare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 și 20 din Constituție. În opinia autorilor excepției, prin aceste dispoziții s-au stabilit, în mod discriminatoriu, tratamente diferite, „prin impunerea unui termen de decădere extrem de scurt pentru persoanele care nu au depus cereri de restituire a terenurilor ce intră sub incidența dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 18/1991”.

Instanța de judecată consideră că textele legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 545/2001 pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Marin Soare și Didina Soare în Dosarul nr. 15.892/2002 al Judecătoria Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, arătând că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că termenul stabilit prin Legea nr. 545/2001 este un termen impus tuturor cetățenilor ale căror terenuri intravilane, fără construcții, nu au fost afectate de lucrări de investiții, terenuri aflate în administrarea consiliilor locale.

În consecință, apreciază că textul criticat nu contravine prevederilor art. 16 și 20 din Constituție, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 16 din Constituție, el fiind aplicabil tuturor persoanelor care solicită reconstituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor fără construcții, din intravilanul localităților, aflate în administrarea consiliilor locale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 545/2001 pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, a căror redactare este următoarea:

„Articol unic. — *Articolul 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările ulterioare, se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:*

«(5¹) Cererile de restituire prevăzute la alin. (5), împreună cu copiile de pe actele de proprietate, se depun la primăria localității sau, după caz, la primăriile localităților în raza cărora se află situat terenul, personal sau prin poștă, cu confirmare de primire, până la data de 1 noiembrie 2001, sub sancțiunea decăderii din termen.»

Textele constituționale invocate de autorii excepției sunt cele ale art. 16 și 20 din Constituția României, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, și republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. După republicare, textele constituționale invocate au numerotarea și conținutul următoare:

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.»

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.»

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Termenul prevăzut de articolul unic al Legii nr. 545/2001 este un termen aplicabil tuturor cetățenilor, fără a se face vreo discriminare între cetățenii care au depus cereri de restituire a terenurilor ce intră sub incidența dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 18/1991, republicată, și cei care nu au depus aceste cereri până la intrarea în vigoare a Legii nr. 545/2001, reglementarea criticată fiind impusă de necesitatea evitării unor stări de incertitudine, precum și pentru asigurarea stabilității și securității circuitului civil într-un stat de drept.

În jurisprudența Curții Constituționale, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a decis, în mod constant, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, iar legea poate să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații sau în condiții diferite. În acest sens este, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998.

Rezultă că prevederile art. 16 din Constituție se corelează și se interpretează în raport cu prevederile cuprinse în instrumentele juridice internaționale în domeniul drepturilor omului. În acest fel sunt aplicabile dispozițiile art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit cărora: *„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.»*

Față de cele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 545/2001 pentru completarea art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Marin Soare și Didina Soare în Dosarul nr. 15.892/2002 al Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1.349/2002
privind colectarea, transportul, distribuirea și protecția, pe teritoriul României,
a corespondenței clasificate**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1.349/2002 privind colectarea, transportul, distribuirea și protecția, pe teritoriul României, a corespondenței clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 13 decembrie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Corespondența oficială neclasificată, adresată reciproc între autoritățile și instituțiile publice, centrale și locale, precum și între acestea și unitățile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, se colectează, se transportă, se distribuie și i se asigură protecția, fără plată, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.“

2. Alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) La cererea persoanelor juridice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), directorul Serviciului Român de Informații poate aproba ca unitatea specializată să transporte corespondență oficială neclasificată, contra cost,

potrivit tarifelor convenite, iar sumele încasate se constituie venit la bugetul de stat.“

3. Alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Corespondența oficială neclasificată se ambalează și se transportă separat de corespondența clasificată și se înregistrează în borderouri distincte față de borderourile pentru înregistrarea celorlalte categorii de corespondență.“

4. După alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Sunt excluse de la colectare, transport, distribuie și protecție, prin sistemul organizat de Serviciul Român de Informații, trimiterile poștale care conțin:

a) bunuri pentru care sunt stabilite condiții speciale de transport, potrivit legii;

b) cărți, ziare, periodice, afișe sau anunțuri publicitare, felicitări, bani, medicamente, obiecte și alte materiale care pot periclita securitatea fizică a corespondenței clasificate.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Directorul Serviciului Român de Informații,
Alexandru-Radu Timofte

p. Ministrul administrației și internelor,
Toma Zaharia,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea componenței reprezentanților părții române
și organizarea activității acestora în Comisia mixtă româno-bulgară
pentru realizarea obiectivului „Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat—Vidin“**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere art. 12 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind aspectele tehnice, financiare, juridice și organizatorice referitoare la construirea unui nou pod mixt (rutier și feroviar) de frontieră între cele două țări, peste fluviul Dunărea, semnat la București la 5 iunie 2000, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2000, aprobată prin Legea nr. 91/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă componența reprezentanților părții române în Comisia mixtă româno-bulgară pentru realizarea obiectivului „Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat—Vidin“, denumită în continuare *partea română în comisia mixtă*, alcătuită din reprezentanți ai autorităților/instituțiilor publice/agenților economici, denumite/denumiți în continuare *instituții*, prevăzute/prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Fiecare instituție prevăzută la alin. (1) poate desemna în cadrul componenței părții române în comisia mixtă unul sau mai mulți reprezentanți, după caz.

(3) La propunerea instituțiilor prevăzute în anexă, se constituie componența nominală a părții române în comisia mixtă, care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) În componența părții române în comisia mixtă pot fi cooptați și reprezentanți ai altor instituții interesate.

(5) Copreședintele părții române în comisia mixtă prevăzută la alin. (1) este un reprezentant al Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu rang de secretar de stat.

Art. 2. — (1) În vederea facilitării activității părții române în comisia mixtă, se vor constitui grupuri de lucru compuse din membrii acesteia și alți specialiști, după caz.

(2) Grupurile de lucru prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, la propunerea instituțiilor prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Se constituie Secretariatul părții române în comisia mixtă, denumit în continuare *Secretariat*, organizat ca serviciu în structura organizatorică a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Secretariatul este condus de secretarul părții române în comisia mixtă, care va fi și coordonatorul Unității de management și implementare a proiectului, denumită în continuare *UMIP*, organizată ca birou în structura Secretariatului.

(3) UMIP coordonează toate activitățile referitoare la proiectarea și construirea infrastructurii conexe de pe teritoriul român aferente obiectivului „Pod peste fluviul Dunărea, la

Calafat—Vidin“, denumit în continuare *obiectiv*, așa cum este definit în art. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind aspectele tehnice, financiare, juridice și organizatorice referitoare la construirea unui nou pod mixt (rutier și feroviar) de frontieră, între cele două țări, peste fluviul Dunărea, semnat la București la 5 iunie 2000, denumit în continuare *acord-cadru*.

(4) Secretarul, precum și personalul din structura Secretariatului sunt desemnați prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(5) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului asigură spațiul, dotarea cu mobilier și echipamente necesare în vederea desfășurării activității Secretariatului.

Art. 4. — (1) Atribuțiile reprezentanților părții române în comisia mixtă constau în implementarea acordului-cadru și a altor acorduri româno-bulgare ulterioare privind coordonarea tuturor activităților referitoare la proiectarea și construirea obiectivului, în vederea creării premiselor necesare pentru realizarea construcției, exploatarea și întreținerea acestuia.

(2) În sensul alin. (1), premisele necesare pentru realizarea construcției, exploatarea și întreținerea obiectivului sunt:

a) studierea cadrului legislativ existent și elaborarea propunerilor de modificări corespunzătoare;

b) propunerea și coordonarea măsurilor privind aducerea la îndeplinire a prevederilor acordului-cadru și a altor acorduri româno-bulgare ulterioare privind obiectivul;

c) urmărirea activității de implementare a proiectelor tehnice privind construirea obiectivului de pe teritoriul României;

d) avizarea raportului elaborat de UMIP privind lucrările angajate din punct de vedere cantitativ și calitativ, în conformitate cu aceste proiecte, și urmărirea exploatării obiectivului;

e) avizarea raportului elaborat de UMIP privind urmărirea termenilor de referință, a procedurilor de achiziție pentru consultanță, proiectare și lucrări de construcție, în conformitate cu cerințele și procedurile

instituțiilor finanțatoare și ale legislațiilor naționale română și bulgară în corelare cu partea bulgară;

f) avizarea propunerilor privind prioritățile investițiilor aferente obiectivului;

g) realizarea planurilor, programelor de lucru și rapoartelor pentru derularea proiectului pe faze și categorii de lucrări aferente obiectivului și convenirea rapoartelor la lucrările executate;

h) propunerea structurii de finanțare pentru elaborarea și implementarea studiilor și proiectelor tehnice de construcție a obiectivului;

i) monitorizarea tuturor activităților corespunzătoare realizării obiectivului, desfășurate de instituțiile din România implicate;

j) organizarea și coordonarea activității grupurilor de lucru, constituite în conformitate cu prevederile art. 2;

k) organizarea și coordonarea altor activități necesare construcției, exploatarei și întreținerii obiectivului.

Art. 5. — (1) Reprezentanții părții române în comisia mixtă se vor întruni ori de câte ori va fi nevoie, dar cel puțin o dată pe lună.

(2) Convocarea reprezentanților părții române în comisia mixtă se face de către copreședintele părții române în comisia mixtă, prin grija Secretariatului.

(3) Secretariatului îi revine și responsabilitatea convocării reprezentanților părții române în comisia mixtă și a grupurilor de lucru în cazul întâlnirilor bilaterale cu partea bulgară.

(4) Materialele supuse dezbaterii și adoptării de către partea română în comisia mixtă se transmit acesteia cu cel puțin 5 zile înainte de data ședinței, prin grija Secretariatului.

(5) Hotărârile părții române în comisia mixtă se iau cu majoritatea voturilor exprimate de membrii prezenți.

(6) În cazul în care partea română în comisia mixtă nu poate adopta o hotărâre, pentru care asumarea deciziilor este de competența Guvernului României, se întocmește, prin grija Secretariatului, un raport care este avizat de copreședintele părții române în comisia mixtă și prezentat Guvernului României în vederea adoptării unei hotărâri.

Art. 6. — Regulamentul de organizare și funcționare al părții române în comisia mixtă și al Secretariatului se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

Art. 7. — Semestrial sau, după caz, la solicitarea Guvernului României, copreședintele părții române în comisia mixtă prezintă informări privind stadiul realizării obiectivului.

Art. 8. — (1) Fondurile aferente cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea sesiunilor de lucru ale reprezentanților părții române în comisia mixtă sau ale sesiunilor grupurilor de lucru se asigură din bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și al unităților care funcționează în subordinea sau sub autoritatea acestuia.

(2) Cheltuielile de transport, cazare, diurnă și cheltuielile cu justificare sunt suportate de fiecare instituție pentru reprezentanții săi, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 9. — (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, instituțiile prevăzute în anexă vor comunica Secretariatului lista nominală a reprezentanților săi desemnați în componența părții române în comisia mixtă.

(2) Orice modificare a componenței nominale a reprezentanților părții române în comisia mixtă este comunicată de instituțiile prevăzute în anexă în termen de 10 zile de la data la care a intervenit această schimbare.

(3) În scopul aplicării corespunzătoare a prevederilor acordului-cadru și ale prezentei hotărâri, fiecare instituție care desemnează reprezentanți în comisia mixtă sau în grupurile de lucru se poate organiza la nivel intern în funcție de specificul activității sale, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(4) Ca modalitate de lucru, reprezentanții în componența nominală a părții române în comisia mixtă sau în grupurile de lucru pot prezenta puncte de vedere, formulate în scris, aprobate de conducerea instituțiilor pe care le reprezintă.

Art. 10. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 623/2001 pentru aprobarea componenței nominale a reprezentanților părții române în comisia mixtă pentru realizarea obiectivului „Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat—Vidin“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 11 iunie 2001, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, construcțiilor
și turismului,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

INSTITUȚII

reprezentate în cadrul părții române în Comisia mixtă româno-bulgară pentru realizarea obiectivului
„Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat—Vidin“

1. Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	15. Departamentul pentru Relația cu Investitorii Străini
2. Ministerul Afacerilor Externe	16. Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.“ — S.A.
3. Ministerul Integrării Europene	17. Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă
4. Ministerul Finanțelor Publice	„C.F.R. Marfă“ — S.A.
5. Ministerul Administrației și Internelor	18. Societatea Națională de Transport Feroviar de
6. Ministerul Apărării Naționale	Călători „C.F.R. Călători“ — S.A.
7. Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului	19. Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri
8. Ministerul Sănătății	Naționale din România — S.A.
9. Ministerul Economiei și Comerțului	20. Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării
10. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	Fluviale“ — S.A.
11. Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei	21. Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie
12. Ministerul Justiției	22. Prefectura Județului Dolj
13. Autoritatea Națională a Vămirilor	23. Primăria Municipiului Calafat
14. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră	

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, se face următoarea rectificare:

— la capitolul IX „Taxe speciale“ din titlul IX, la pct. 195 alineatul (2) se elimină.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro